

L.p.	Nazwa aktu prawnego	Artykuł (przepis wymagający zmiany)	Proponowana zmiana <i>(UWAGA: proponowane zmiany oznaczono w następujący sposób: (i) kolorem czerwonym zaznaczono dopisane zmiany; (ii) zmiany polegające na usunięciu części tekstu zaznaczono poprzez skreślenie)</i>	Uzasadnienie
1.	Ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych	Art. 27c ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. 2021 poz. 1800, z późn. zm.)	Rezygnacja z obowiązku publikowania strategii podatkowej Uzasadnienie dla zmiany: <ul style="list-style-type: none"> - zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorców, - redukcja kosztów za usługę sporządzenia strategii podatkowej, - oszczędność czasu członków zarządu, na których ciąży obowiązek podpisania strategii pozwoliłaby przedsiębiorcom skupić się na strategicznych decyzjach i zarządzaniu. 	Opis: Sporządzenie i publikowanie strategii podatkowej to dodatkowy obowiązek raportowania, który wymaga czasu i zasobów. Przygotowanie strategii podatkowej często wiąże się z koniecznością zatrudnienia dodatkowych specjalistów lub korzystania z usług doradców podatkowych. Dlaczego trzeba to zmienić? Jest to dodatkowy obowiązek raportowy, który często wiąże się z koniecznością dodatkowych kosztów za usługę sporządzenia strategii podatkowej. Jakie będą korzyści? Zmniejszenie obciążeń administracyjnych oraz redukcja kosztów. Jakie będą koszty? Brak
2.	Ustawa o podatku od towarów i usług	Ustawa z dnia 9 maja 2024 r. zmieniająca ustawę o podatku od towarów i usług	Przesunięcie terminu wdrożenia obowiązkowego KSeF dla przedsiębiorców, lub etapowe wdrożenie KSeF poprzedzone szkoleniami i kampanią informacyjną, lub wdrożenie KSeF zgodne z wytycznymi ViDA Uzasadnienie dla zmiany: <ul style="list-style-type: none"> - umożliwi stopniowe dostosowanie się do zmian - zminimalizuje ryzyko błędów - zmniejszy obciążenia finansowe - odpowiednio wcześnie opublikowanie rozporządzeń i objaśnień pozwoli stopniowo 	Opis: Pomimo przesunięcia terminu wdrożenia KSeF, nadal brakuje pełnych przepisów i rozporządzeń wykonawczych, które regulowałyby szczegółowe zasady korzystania z systemu. Brak tych przepisów utrudnia przedsiębiorcom przygotowanie się do nowych wymogów i wprowadza niepewność co do przyszłych obowiązków. Proces samofakturowania, który jest często stosowany w branży automotive, również nie został jeszcze w pełni uregulowany w kontekście KSeF. Przedsiębiorcy nie wiedzą, jak będą wyglądały procedury związane z wystawianiem faktur przez nabywców w imieniu sprzedawców, co dodatkowo komplikuje przygotowania do wdrożenia systemu.

			<p>przygotować się do tak dużej zmiany w fakturowaniu</p> <ul style="list-style-type: none"> - obecnie wdrożenie KSeF wiąże się z dużą niepewnością co do przyszłych obowiązków ciążących na przedsiębiorcach 	<p>Różnice w KSeF w porównaniu z innymi, uproszczonymi systemami, które są, lub będą wprowadzane w innych krajach UE. Konieczność dostosowania KSeF do wymogów ViDA po kilku latach od wdrożenia.</p> <p>Dlaczego trzeba to zmienić?</p> <p>Przystosowanie przedsiębiorstw do KSeF wymaga znacznych nakładów finansowych na oprogramowanie, wsparcie techniczne, szkolenia.</p> <p>Przedsiębiorcy nie wiedzą w dalszym ciągu, jak mają zintegrować swoje systemy z KseF, jakie są szczegółowe zasady korzystania z systemu.</p> <p>Jest to duże obciążenie dla przedsiębiorców, którzy ze względu na brak kampanii informacyjnej skierowanej do wszystkich podatników nie wiedzą, jakie wyzwanie przed nimi stoi.</p> <p>Wdrożenie KSeF w przedsiębiorstwie wymaga dostosowania systemów informatycznych, ale także bieżącego monitorowania i przesyłania danych, co może być szczególnie trudne dla małych i średnich przedsiębiorstw.</p> <p>Jakie będą korzyści?</p> <p>Zmniejszenie obciążeń związanych z koniecznością dostosowania systemów księgowych i informatycznych do wymogów KSeF.</p> <p>Zmniejszenie nakładów finansowych na wdrożenie KSeF w firmach.</p> <p>Przesunięcie terminu wdrożenia KSeF, lub jego etapowe wprowadzenie pozwoliłoby przedsiębiorcom na stopniowe dostosowanie się do nowych wymogów.</p> <p>Jakie będą koszty?</p> <p>Brak informacji dot. kosztów</p>
3.	ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa;		dopuszczenie do używania dowodów w j. angielskim a przynajmniej powołanie osób, które w US poświadczałyby treść dokumentu z ich strony	polskie podmioty działające w międzynarodowych grupach kapitałowych dysponują obszernymi dokumentacjami grupowymi w j. angielskim a jej tłumaczenie jest czasochłonne i kosztowne

	ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej			
4.	ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych	Art. 26	WHT od płatności odsetkowych w transakcjach cash pool - podatek tylko wg stawki lidera bez konieczności analizy zasad opodatkowania innych uczestników	uproszczenie opodatkowania WHT; umożliwienie efektywnego działania transakcji cash pool
5.		Art. 26	eliminacja obowiązku składania IFT2R gdzie nie pobrano podatku WHT	minimalizacja obciążeń administracyjnych
6.		Art. 26 ust. 1	<ul style="list-style-type: none"> - Uproszczenie w zakresie zachowania należytej staranności przy poborze podatku u źródła, w szczególności w przypadku wypłat z tytułu świadczeń wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 2a. - Wprowadzenie rocznego progu kwotowego (np. 2 mln PLN), poniżej którego wystarczającym dla zachowania należytej staranności jest posiadanie kopii certyfikatu rezydencji podatkowej – bez dodatkowych nieo określonych obowiązków badania beneficjenta rzeczywistego - Alternatywnie doprecyzowanie wymogu należytej staranności – jakie dokumenty przy jakich progach kwotowych są wymagane 	Zagadnienie należytej staranności przy poborze podatku u źródła jest niezwykle uciążliwe dla podatników szczególnie w przypadku usług wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 2a. Często jest to zakup usług (np. reklamowych) od dużych podmiotów zagranicznych, które nie są chętne do udzielania dodatkowych informacji i od których nie ma możliwości pobrania oświadczeń na potrzeby weryfikacji beneficjenta rzeczywistego, a są to stosunkowo niewielkie kwoty. Przepisy dotyczące należytej staranności przy poborze podatku u źródła są nieprecyzyjne, co więcej organy i sądy administracyjne w swojej argumentacji powołują się na projekty objaśnień podatkowych, które nigdy nie weszły w życie.
7.		Art. 4a	zastrzeżenie, że podmiot będący spółką notowaną na giełdzie prowadzi rzeczywistą działalność gospodarczą w ramach definicji rzeczywistego właściciela	dane finansowe podmiotów notowanych na giełdzie są publicznie dostępne
8.		Art. 24aa	rezygnacja z podatku od przerzuconych dochodów	minimalizacja obciążeń administracyjnych (skomplikowana konstrukcja podatku)

9.	ustawa z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym	DZIAŁ VIa	wyłączenie obowiązku szczegółowej ewidencji przy towarach akcyzowych kupowanych w małych ilościach na potrzeby maszyn i urządzeń np. smary; wyłączenie obowiązku rejestracji w URE w takim przypadku	minimalizacja obciążeń administracyjnych
10.	ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa	Rozdział 11a	<ol style="list-style-type: none"> 1. Uproszczenie przepisów MDR – maksymalne dostosowanie do wymogów dyrektywy DAC6 poprzez: <ol style="list-style-type: none"> a) eliminację obowiązku raportowania MDR schematów krajowych w tym z tytułu VAT, akcyzy i cła; b) uporządkowanie cech rozpoznawczych zgodnie z dyrektywą DAC6 i eliminacja innych szczególnych cech rozpoznawczych MDR c) usunięcie wspomagającego d) dostosowanie definicji legalnych do brzmienia DAC6 – np. promotora (pośrednika), kryterium głównej korzyści, kryterium transgraniczne, 2. Wprowadzenie korygowania zaraportowanych MDR z własnej inicjatywy podmiotu bez wezwania Szefa KAS 3. Raportowanie MDR-3 na koniec okresu sprawozdawczego (roku podatkowego) 4. Podpisywanie MDR-3 przez pełnomocnika 5. Doprecyzowanie, iż MDR stanowią przepisy prawa podatkowego, a tym samym objęte są interpretacjami indywidualnymi <p>Istotne obniżenie sankcji za niewywiązywanie się z obowiązków w zakresie MDR</p>	<p>1. Dyrektywa DAC6:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) nie obliuguje do raportowania MDR krajowych i dotyczy wszystkich podatków z wyłączeniem VAT, cła i akcyzy b) jasno precyzuje, że raportuje się „podlegające zgłoszeniu uzgodnienia transgraniczne” c) nie wskazuje innych szczególnych cech rozpoznawczych, d) zobowiązuje do raportowania wyłącznie 2 podmioty tj.: pośrednika (promotora) i właściwego podatnika (korzystającego). Brak wspomagającego e) wskazuje, że aby zostać uznanym za pośrednika, dana osoba musi spełnić co najmniej jeden z następujących warunków: <ul style="list-style-type: none"> • być rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim; • posiadać stały zakład w państwie członkowskim, za którego pośrednictwem świadczone są usługi dotyczące uzgodnienia; • być zarejestrowana w państwie członkowskim lub podlegać przepisom prawa państwa członkowskiego; • być zarejestrowana w stowarzyszeniu zawodowym związanym z usługami prawnymi, podatkowymi lub doradczymi w państwie członkowskim, <p>a w przepisach krajowych definicja jest bardzo szeroka i obejmuje również podmioty spoza Unii Europejskiej.</p> <p>2. W innych państwach członkowskich:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) MDR objęte są interpretacjami indywidualnymi

				b) Przewidziano istotnie niższe sankcje – np. w Holandii max około 870 000 EUR, w Hiszpanii max około 4 000 EUR
11.	ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług	Art. 31a; Art. 31b	wprowadzenie widełek odchyłeń tak jak w innych krajach UE w zakresie właściwego dnia do kursu przeliczenia i kalkulacji różnic kursowych	
12.		Art. 96 ust. 4b	Likwidacja solidarnej odpowiedzialności pełnomocnika w kwestiach rejestracji, za zaległości podmiotu rejestrowanego.	Przedmiotowa regulacja w sposób istotny utrudnia rejestrację do VAT podmiotów zagranicznych, a zarazem jest ona zupełnie nieproporcjonalna. Nie ma powodu, dla którego pełnomocnik przy rejestracji miałby ponosić tak wysoką odpowiedzialność.
13.		Art. 19a	1 data dostawy/płatności/ okresu dla usługi ciągłej	obowiązek podatkowy w VAT- zbyt wiele momentów- żaden system nie jest w stanie sprostać tym wymogom; powstaje konieczność pisania skomplikowanych procedur i szkolenia osób wystawiających faktury i kontrola ich przestrzegania przez Dział Podatkowy ew. osoby sporządzające deklaracje
14.		Art. 99	możliwość rocznej deklaracji VAT	uniknięcie kilkunastu korekt miesięcznych deklaracji VAT-JPK (odrębną kwestią jest obw. zapłaty odsetek od zaległości, ew. ustalenie momentu powstania prawa nabywcy do odliczenia podatku naliczonego)
15.		Art. 22 ust. 2-2e	Wprowadzenie czytelnego kryterium wskazującego, którą dostawę należy uznać za ruchomą np. poprzez odniesienie do podmiotu, który organizuje transport. W takim wypadku należałoby również stworzyć bardziej precyzyjną definicję tego pojęcia.	Określanie, jak przeprowadzić transakcję łańcuchową w obecnym stanie prawnym jest trudne z uwagi na mnogość kryteriów jakie można zastosować oraz brak ich czytelnej hierarchii. Potrzebne jest bardziej czytelne, ustandaryzowane rozwiązanie tej kwestii.
16.		-	zmiany w przepisach dotyczących faktur korygujących w KSEF	Literówki) będą korygowane przez korekty faktur in minus obniżające wartość podstawy opodatkowania do zera i będą wystawione nowe faktury. Takie rozwiązanie powoduje że po stronie sprzedającego może powstać zaległość podatkowa – jest on nie słusznie karany z uwagi iż podatek od danej transakcji został odprowadzony w terminie.

17.	ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa	Art. 82a § 1	Likwidacja obowiązku składania ORD-U	Organy otrzymują dane objęte ORD-U w IFT-1, IFT-2, CIT-10Z oraz w Informacji uzupełniającej do Sprawozdania Finansowego, tak więc ORD-U jest nieuzasadnionym powielaniem obowiązków sprawozdawczych
18.	Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych	Art. 41 ust. 4aa	<p>- Uproszczenie w zakresie zachowania należytej staranności przy poborze podatku u źródła, w szczególności w przypadku wypłat z tytułu świadczeń wymienionych w art. 29 ust. 1 pkt 5.</p> <p>- Wprowadzenie rocznego progu kwotowego (np. 2 mln PLN), poniżej którego wystarczającym dla zachowania należytej staranności jest posiadanie kopii certyfikatu rezydencji podatkowej – bez dodatkowych niedookreślonych obowiązków badania beneficjenta rzeczywistego</p> <p>- Alternatywnie doprecyzowanie wymogu należytej staranności – jakie dokumenty przy jakich progach kwotowych są wymagane</p>	Zagadnienie należytej staranności przy poborze podatku u źródła jest niezwykle uciążliwe dla podatników szczególnie w przypadku usług wymienionych w art. 29 ust. 1 pkt 5. Często jest to zakup usług (np. reklamowych) od dużych podmiotów zagranicznych, które nie są chętne do udzielania dodatkowych informacji i od których nie ma możliwości pobrania oświadczeń na potrzeby weryfikacji beneficjenta rzeczywistego, a są to stosunkowo niewielkie kwoty. Przepisy dotyczące należytej staranności przy poborze podatku u źródła są nieprecyzyjne, co więcej organy i sądy administracyjne w swojej argumentacji powołują się na projekty objaśnień podatkowych, które nigdy nie weszły w życie.
19.	ustawa PIT	art.. 21 ust. 1 pkt 68a	Podwyższenie wysokości kwoty, od której wystawiany jest PIT do 500 zł	aktualne 200 zł nie było aktualizowane od lat - wpływa to np. na obciążenie administracyjne w zakresie częstotliwości wystawiania PIT
20.	Ordynacja podatkowa		Uproszczenie przepisów o raportowaniu schematów podatkowych	Przepisy są skomplikowane i niejasne oraz stanowią dodatkowy obowiązek w firmie i ryzyko karania. Przedsiębiorcy starają się postępować z objaśnieniami MF, które nie są przepisami prawa. Propozycja by zaimplementować tylko dAC6
21.	Ustawa z 14 czerwca 2024 r. o ochronie sygnalistów		Dostosowanie ustawy o sygnalistach dla międzynarodowych grup kapitałowych - grupy spółek działające na terenie UE i posiadające rozwiązania zgodne z Dyrektywą 2019/1937 w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii powinny otrzymać możliwość ich	Należałoby ustalić, by ustawa nie wymuszała duplikowania działań, które przedsiębiorcy wchodzący w skład grup kapitałowych konsekwentnie podejmują od lat. Taka sytuacja prowadzi do nieproporcjonalnych obciążeń finansowych i organizacyjnych, bez żadnej wartości dodanej dla realizacji celów ustawy. Rozwiązania stosowane w podmiotach wchodzących w

			<p>dalszego stosowania na terenie Polski bez konieczności wdrażania dodatkowych lokalnych wymogów ustawy</p>	<p>skład grup kapitałowych oparte są na kompleksowych systemach Compliance, zbudowanych na podstawie wspólnego systemu wartości etycznych, formalnie przyjętych zasad i stosowanych procesów. W zakresie obszaru Dyrektywy 2019/1937 rozwiązania te wiążą się z powierzeniem zarządzania nimi dedykowanemu zespołowi wydzielonemu w ramach grupy kapitałowej, składającemu się z osób o wieloletnim doświadczeniu i odpowiednich kwalifikacjach. W celu usprawnienia i ujednoczenia procesu odbierania zgłoszeń, z poziomu grupy kapitałowej najczęściej stosuje się systemy informatyczne, umożliwiające przekazanie zgłoszenia pracownikowi zatrudnionemu w dowolnym podmiocie wchodzącym w skład grupy, w jego ojczystym języku i także w sposób anonimowy. Systemy tego rodzaju umożliwiają rejestrację zgłoszeń i działań następczych, jak również komunikację z sygnalistą. Praktyka funkcjonowania tego rodzaju systemów na przestrzeni wielu lat prowadzi do wniosku, że umożliwienie przedsiębiorcom wchodzącym w skład jednej grupy kapitałowej korzystania ze wspólnych zasobów zarówno w przyjmowaniu i obsłudze zgłoszeń oraz w zakresie prowadzenia postępowań wyjaśniających i podejmowania działań następczych, nie tylko nie jest sprzeczne z celami ustawy, ale istotnie pomaga je osiągnąć.</p>
22.	<p>Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów</p>	<p>Art. 51 ust. 1 Ustawy:</p> <p>Art. 51. 1. Dowodem z dokumentu w postępowaniu przed Prezesem Urzędu może być tylko oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona przez organ administracji publicznej,</p>	<p>Art. 51. 1. Dowodem z dokumentu w postępowaniu przed Prezesem Urzędu może być oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego, rzecznika patentowego lub upoważnionego pracownika przedsiębiorcy lub dokument podpisany elektronicznie. Jeżeli dokument już znajduje się w posiadaniu Prezesa UOKiK, wystarczy wskazać sygnaturę akt, w których znajduje się ten</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Coraz więcej dokumentów jest podpisywanych elektronicznie (m.in. umowy, sprawozdania finansowe) i takie rozszerzenie katalogu wyeliminuje konieczność poświadczania za zgodność z oryginałem dokumentów podpisanych elektronicznie 2. Prezes UOKiK prowadzi różnego rodzaju postępowania i zdarza się, że ich stroną jest ten sam przedsiębiorca - m.in. w przypadku prowadzenia postępowań z zakresu kontroli koncentracji, wymagających przedłożenia wielu dokumentów. Jeżeli przedsiębiorca złożył w toku postępowania dokument, którego treść nie uległa zmianie

		notariusza, adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego, rzecznika patentowego lub upoważnionego pracownika przedsiębiorcy.	dokument i nie ma obowiązku jego ponownego przesyłania Prezesowi UOKiK.	<p>(np. sprawozdania finansowe za ubiegły rok), Prezes UOKiK nie powinien żądać ponownego składania takich dokumentów. Wystarczy, że przedsiębiorca wskaże Prezesowi UOKiK sygnaturę akt, w której dany dokument się znajduje.</p> <p>Warto dodać, że zgodnie z art. 29 ustawy Prawo przedsiębiorców [Zakaz żądania przedłożenia dokumentu] „Organ nie może żądać ani uzależniać swojego rozstrzygnięcia od przedłożenia dokumentów w formie oryginału, poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia, chyba że obowiązek taki wynika z przepisów prawa”.</p>
23.	Ustawa z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (tj.2024.1320)	art. 109 ust. 1 pkt 7)	<p>Propozycja nr 1:</p> <p>7) który, z przyczyn leżących po jego stronie, w znacznym stopniu lub zakresie nie wykonał lub nienależycie wykonał albo długotrwale nienależycie wykonywał istotne zobowiązanie wynikające z wcześniejszej umowy w sprawie zamówienia publicznego lub umowy koncesji, co doprowadziło do wypowiedzenia lub odstąpienia od umowy, zapłaty odszkodowania lub kary umownej; wykonania zastępczego lub realizacji uprawnień z tytułu rękojmi za wady;</p> <p>Propozycja nr 2:</p> <p>7) który któremu udowodniono, że z przyczyn leżących po jego stronie, w znacznym stopniu lub zakresie nie wykonał lub nienależycie wykonał albo długotrwale nienależycie wykonywał w sposób znaczący lub uporczywy nie wykonał istotnego zobowiązania wynikającego z</p>	<p>Artykuł 109 ust. 1 pkt 7 Pzp w obecnym brzmieniu jest źródłem wątpliwości interpretacyjnych; wykracza poza minimalne poziomy określone w dyrektywie 2014/24 oraz pomija realia realizacji inwestycji na polskim rynku budowlanym; Pomimo licznych orzeczeń Krajowej Izby Odwoławczej nadal nie zostały wyeliminowane problemy ze stosowaniem tej regulacji. Spory wykonawców i zamawiających związane z interpretacją tego przepisu oznaczają niepewność wykładni prawa oraz przedłużanie procedur udzielania zamówień publicznych. W naszej ocenie prosta zmiana ustawy PZP znacząco usprawniłaby i skróciła przebieg postępowań.</p> <ol style="list-style-type: none"> Problemy związane ze stosowaniem wskazanej przesłanki wykluczenia powstają na dwóch płaszczyznach. Pierwszą z nich jest posłużenie się w przepisie niejednoznacznymi, niedookreślonymi pojęciami, drugą zaś nieprecyzyjnie określone skutków nienależytego wykonania umowy, których wystąpienie przesądza o ziszczeniu się przesłanki. Największe wątpliwości co do możliwości zastosowania sankcji wykluczenia objętej tym przepisem w aktualnym brzmieniu wzbudza naliczenie kar umownych jako skutek

wcześniejszej umowy w sprawie zamówienia publicznego lub umowy koncesji, co doprowadziło do wypowiedzenia lub odstąpienia od umowy, **zapłaty** odszkodowania **lub kary umownej**; ~~wykonania zastępczego lub realizacji uprawnień z tytułu rękojmi za wady;~~

Propozycja nr 3:

- 7) który, z przyczyn leżących po jego stronie, w znacznym stopniu lub zakresie nie wykonał lub nienależycie wykonał albo długotrwale nienależycie wykonywał istotne zobowiązanie wynikające z wcześniejszej umowy w sprawie zamówienia publicznego lub umowy koncesji, co doprowadziło do wypowiedzenia lub odstąpienia od umowy, **zapłaty** odszkodowania **lub kary umownej**; ~~wykonania zastępczego lub realizacji uprawnień z tytułu rękojmi za wady;~~ **o ile niewykonanie lub nienależyte wykonanie dotyczyło więcej niż 50 procent wartości umowy;**

Propozycja nr 4:

- 7) który, z przyczyn leżących po jego stronie, w znacznym stopniu lub zakresie nie wykonał lub nienależycie wykonał albo długotrwale nienależycie wykonywał istotne zobowiązanie wynikające z wcześniejszej umowy w sprawie zamówienia publicznego lub umowy koncesji, co doprowadziło do

nienależytej realizacji umowy. Kary umowne są traktowane w doktrynie oraz w orzecznictwie jako zryczałtowane odszkodowanie. Przepis nie posługuje się jednak pojęciem kar umownych wprost, a sam fakt ich naliczenia nie oznacza, że zamawiający poniósł jakąkolwiek szkodę na skutek zaniechań wykonawcy. Kary umowne nakładane są bowiem również w przypadku niewielkich uchybień, często o charakterze wyłącznie porządkowym, co nie ma żadnego wpływu na jakość wykonanego zamówienia. Naliczenie kary umownej za nieistotne naruszenia, nie przesądza o tym, że wykonawca jest nierzetelny albo nienależycie wykonał zamówienie. Jak pokazuje praktyka, naliczanie kar umownych przez samych zamawiających traktowane jest często instrumentalnie. Choć nie są spełnione przesłanki uprawniające do ich nałożenia, zamawiający naliczają je „z ostrożności”, aby nie spotkać się z zarzutem naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

4. konieczne jest wyeliminowanie z katalogu przesłanek wykluczenia przypadków naliczenia odszkodowania lub kary umownej, tj. w sytuacji gdy naliczenie i potrącenie tych kwot jest przedmiotem sporu między wykonawcą i zamawiającym; w polskich realiach tego typu działania są często elementem nacisku ze strony zamawiającego i w konsekwencji w wielu przypadkach naliczenie i potrącenie odszkodowania lub kary umownej jest następnie skutecznie kwestionowane przez wykonawców na drodze postępowania sądowego; w związku z tym uzasadnione jest ograniczenie przesłanki wykluczenia do przypadków, w których nastąpiła „zapłata odszkodowania lub kary umownej” – dobrowolnie przez wykonawcę lub w następstwie prawomocnego orzeczenia sądowego (wyrok/nakaz zapłaty);

			<p>wypowiedzenia lub odstąpienia od umowy, lub zasądzenia odszkodowania, wykonania zastępczego lub realizacji uprawnień z tytułu rękojmi za wady;</p>	<p>5. Kolejne wątpliwości rodzi sankcja wykluczenia na skutek „wykonawstwa zastępczego” lub „realizacji uprawnień z tytułu rękojmi za wady”. Skorzystanie przez zamawiającego z uprawnień z tytułu rękojmi jest przewidziane w kodeksie cywilnym jako standardowe uprawnienie inwestora. Wobec gwarancyjnego charakteru rękojmi realizacja tego uprawnienia nie przesądza o nienależyтым wykonaniu umowy. Podobnie jest w przypadku skorzystania przez zamawiającego z wykonawstwa zastępczego, które najczęściej przewidziane jest w umowach jako uprawnienie zamawiającego, możliwe do wprowadzenia również bez zgody sądu.</p> <p>6. Brak jest podstaw do kwalifikowania jako „inna porównywalna sankcja” przypadków: (i) wykonania zastępczego oraz (ii) realizacji uprawnień z tytułu rękojmi za wady; w przypadku wykonania zastępczego – inwestycja lub jej część są wykonywane na koszt wykonawcy; natomiast usuwanie/naprawa przez wykonawcę wad w trakcie okresu rękojmi – jest de facto wykonywaniem przez niego obowiązku kontraktowego (a więc prawidłowym postępowaniem);</p> <p>7. obecna polska praktyka zamówień publicznych (z uwagi na brak kompatybilności polskiego przepisu z treścią dokumentu JEDZ) wymusza na wykonawcach konieczność informowania Zamawiającego również o karach umownych, których zasadność wykonawca kwestionuje i które są następnie skutecznie podważone w postępowaniu sądowym;</p> <p>8. uzasadnione byłoby również ograniczenie kwotowe, tj. traktowanie jako przesłanki wykluczenia przypadków, w których wartość odszkodowania lub kary umownej jest znaczna; wyeliminuje to konieczność informowania Zamawiającego o przypadkach, w których wystąpiło wprawdzie naruszenie istotnego zobowiązania umownego,</p>
--	--	--	---	---

				<p>np. terminu wykonania inwestycji, ale było to naruszenie skutkujące naliczeniem niewielkiej kary umownej;</p> <p>9. W celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych związanych z omawianym przepisem wystarczy wprowadzić prostą zmianę ustawy PZP, tj. odniesienie się do zasądzonego odszkodowania – to bowiem rzeczywista szkoda materialna powinna być elementem koniecznym do zaistnienia podstawy wykluczenia. Zaproponowana zmiana odpowiada w swoim założeniu poprzedniemu brzmieniu tej przesłanki w ustawie PZP z 2004 r. i pozostaje zgodna z regulacjami Dyrektyw Unijnych.</p> <p>10. proponowane zmiany: (i) przyspieszą postępowania przetargowe (ograniczenie liczby odwołań do KIO opartych na zarzucie wprowadzenia Zamawiającego w błąd wskutek nie przekazania informacji lub poinformowania z opóźnieniem o karze umownej) oraz (ii) zmniejszą ilość postępowań sądowych (pomijalność części kar umownych i odszkodowań, tj. nie kwalifikowanie ich jako przesłanki wykluczenia z zamówień publicznych, może skłonić wykonawców do polubownego załatwiania sporów i dobrowolnej zapłaty tych kwot</p>
24.		Art. 110 ust. 2	<p>Propozycja nr 1:</p> <p>2. Wykonawca nie podlega wykluczeniu w okolicznościach określonych w art. 108 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 lub art. 109 ust. 1 pkt 2-5 i 7-10, jeżeli udowodni zamawiającemu, że spełnił łącznie następujące przesłanki:</p> <p>1) naprawił lub zobowiązał się do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, wykroczeniem lub swoim nieprawidłowym</p>	<p><u>Artykuł 110 ust. 2 w obecnym brzmieniu:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - stanowi kompilację art. 57 ust. 6 dyrektywy 2014/24 oraz motywu 102 z Preambuły; - w konsekwencji jest jego literalne brzmienie powoduje, że prawidłowy self-cleaning powinien obejmować wszystkie działania opisane w punktach 1-3, w tym działania wymienione w pkt 3 lit. a)-e); - natomiast w praktyce z uwagi na typ naruszenia w wielu przypadkach bezzasadne i niemożliwe byłoby wdrażanie wszystkich tych działań;

			<p>postępowaniem, w tym poprzez zadośćuczynienie pieniężne;</p> <p>2) wyczerpująco wyjaśnił fakty i okoliczności związane z przestępstwem, wykroczeniem lub swoim nieprawidłowym postępowaniem oraz spowodowanymi przez nie szkodami, aktywnie współpracując odpowiednio z właściwymi organami, w tym organami ścigania, lub zamawiającym;</p> <p>3) podjął konkretne środki techniczne, organizacyjne i kadrowe, odpowiednie dla zapobiegania dalszym przestępstwom, wykroczeniom lub nieprawidłowemu postępowaniu. w szczególności:</p> <p>a) zerwał wszelkie powiązania z osobami lub podmiotami odpowiedzialnymi za nieprawidłowe postępowanie wykonawcy,</p> <p>b) zreorganizował personel,</p> <p>c) wdrożył system sprawozdawczości i kontroli,</p> <p>d) utworzył struktury audytu wewnętrznego do monitorowania przestrzegania przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów,</p> <p>e) wprowadził wewnętrzne regulacje dotyczące odpowiedzialności i odszkodowań za nieprzestrzeganie przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów.</p> <p>Propozycja nr 2: Wykonawca nie podlega wykluczeniu w okolicznościach określonych w art. 108 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 lub art. 109 ust. 1 pkt 2-5 i 7-10,</p>	<p>- pkt 3 lit. a)-e) stanowi powtórzenie motywu 102 z Preambuły, który zawiera przykładowy katalog zachowań; natomiast obecne literalne brzmienie art. 110 ust. 2 Pzp nakazuje traktowanie zawartego w nim wyliczenia jako obowiązkowego katalogu działań</p> <p>- proponowane zmiany: (i) przyspieszą postępowania przetargowe z uwagi na ograniczenie liczby odwołań do KIO opartych na zarzucie nieprawidłowego przeprowadzenia self-cleaningu oraz (ii) umożliwią wykonawcom przeprowadzenie w ramach procedury self-cleaningu jedynie działań adekwatnych do naruszenia</p>
--	--	--	--	---

		<p>jeżeli udowodni zamawiającemu, że spełnił łącznie następujące przesłanki:</p> <ol style="list-style-type: none">1) naprawił lub zobowiązał się do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, wykroczeniem lub swoim nieprawidłowym postępowaniem, w tym poprzez zadośćuczynienie pieniężne;2) wyczerpująco wyjaśnił fakty i okoliczności związane z przestępstwem, wykroczeniem lub swoim nieprawidłowym postępowaniem oraz spowodowanymi przez nie szkodami, aktywnie współpracując odpowiednio z właściwymi organami, w tym organami ścigania, lub zamawiającym;3) podjął konkretne środki techniczne, organizacyjne i kadrowe, odpowiednie dla zapobiegania dalszym przestępstwom, wykroczeniom lub nieprawidłowemu postępowaniu, w szczególności:<ol style="list-style-type: none">a) zerwał wszelkie powiązania z osobami lub podmiotami odpowiedzialnymi za nieprawidłowe postępowanie wykonawcy,b) zreorganizował personel,c) wdrożył system sprawozdawczości i kontroli,d) utworzył struktury audytu wewnętrznego do monitorowania przestrzegania przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów,e) wprowadził wewnętrzne regulacje dotyczące odpowiedzialności i odszkodowań za nieprzestrzeganie przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów.	
--	--	---	--

25.		Art. 395 ust. pkt 1	<p>1. Do zamówień w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa:</p> <p>1) stosuje się przepisy:</p> <p>a) działu II:</p> <p>– z wyjątkiem art. 83, art. 87 ust. 2, art. 89 ust. 1 i 3, art. 91 ust. 2, art. 92, art. 94, art. 100-102, art. 110 ust. 2 i 3, art. 115 ust. 2, art. 125 ust. 2, 3 i 6, art. 126 ust. 1 i 2, art. 127, art. 222 ust. 2-5, art. 245 ust. 6 i art. 262,</p> <p>– rozdziału 3, z wyjątkiem art. 129 i art. 130 ust. 2, chyba, że przepisy niniejszego działu stanowią inaczej,</p> <p>b) działu IV rozdziału 1, z wyjątkiem art. 311 ust. 1 i 3;</p> <p>2) nie stosuje się przepisów art. 21-23, art. 72 ust. 1 pkt 5, art. 78 ust. 4, art. 442 ust. 1 i 2, art. 443, art. 446 i art. 448.</p>	<p><u>Artykuł 395 ust. pkt 1 w obecnym brzmieniu:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - wyklucza stosowanie przepisów dotyczących self-cleaningu w zamówieniach z zakresu obronności i bezpieczeństwa; - powyższe ogranicza udział wykonawców, którzy zaistniałe w przeszłości nieprawidłowości naprawili poprzez przeprowadzenie procedury self-cleaningu; - powyższe ograniczenie nie znajduje uzasadnienia w dyrektywie 2009/81/WE; zgodnie z art. 39 ust. 2 dyrektywy 2009/81/WE, państwa członkowskie określają, zgodnie z przepisami prawa krajowego oraz uwzględniając przepisy prawa wspólnotowego, warunki wykonania przepisów niniejszego ustępu [tj. warunki wykluczenia wykonawcy w postępowania
26.		Art. 232 ust. 1 i ust. 2	<p>1. Zamawiający zaprasza do udziału w aukcji elektronicznej jednocześnie wszystkich wykonawców, którzy złożyli oferty niepodlegające odrzuceniu, przy użyciu połączeń elektronicznych wskazanych w zaproszeniu. Zamawiający informuje jednocześnie pozostałych wykonawców o braku kwalifikacji do aukcji elektronicznej.</p> <p>2. W zaproszeniu zamawiający informuje wykonawcę o:</p> <p>1)wyniku badania i oceny oferty tego wykonawcy;</p> <p>1a) o wykonawcach zaproszonych do aukcji elektronicznej i wykonawcach, którzy nie zostali zaproszeni do aukcji elektronicznej,</p>	<p>Art. 232 ust. 1 i ust. 2 w obecnym brzmieniu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - powoduje, że wykonawcy niezaproszeni do udziału w akcji elektronicznej uzyskują w wielu przypadkach informację o braku kwalifikacji dopiero po przeprowadzeniu aukcji, a więc w terminie uniemożliwiającym zaskarżenie tej czynności poprzez wniesienie odwołania do KIO; - ponadto poszczególni uczestnicy postępowania nie znają listy wykonawców zaproszonych do aukcji, co również uniemożliwia zaskarżenie czynności zaproszenia innego wykonawcy do aukcji; - w konsekwencji w przypadku nieprawidłowej weryfikacji wykonawców przez zamawiającego z dalszego postępowania (aukcji) mogą być eliminowani spełniający warunki udziału i kryteria kwalifikacji oraz dopuszczeni do aukcji wykonawcy nie spełniający wymagań określonych w SWZ;

			<p>2) minimalnych wartościach postępowań składanych w toku aukcji elektronicznej;</p> <p>3) terminie otwarcia aukcji elektronicznej;</p> <p>4) terminie i warunkach zamknięcia aukcji elektronicznej;</p> <p>5) sposobie oceny ofert w toku aukcji elektronicznej;</p> <p>6) formule matematycznej, która zostanie wykorzystana w aukcji elektronicznej do automatycznego tworzenia kolejnych klasyfikacji na podstawie przedstawianych nowych cen lub wartości;</p> <p>7) harmonogramie dla każdego etapu aukcji elektronicznej, jeżeli zamawiający zamierza zamknąć aukcję elektroniczną na podstawie art. 237 pkt 3.</p>	- wprowadzenie proponowanej zmiany umożliwi obronę praw wykonawców poprzez umożliwienie weryfikacji decyzji Zamawiającego przez KIO
27.	Rozporządzenie w sprawie świadectwa maszynisty Dz. U. 2022 poz. 2680 z późn. zm.	§5 pkt 2 ppkt. 1)	zmniejszenie wymiaru szkolenia okresowego z 24 godzin rocznie do 8 godzin rocznie	obecnie maszyniści otrzymują szereg materiałów z objaśnieniami drogą elektroniczną, która jest powszechnie stosowana w podmiotach kolejowych
28.		§5 pkt 2 ppkt. 2)	zmniejszenie wymiaru szkolenia z wykorzystaniem symulatora pojazdu kolejowego z 3 godzin rocznie do 1,5 godziny	obecne doświadczenia w szkoleniu pokazują, że 1,5 godzinne szkolenie będzie wystarczające
29.		Załącznik nr 3	– zmniejszenie wymiaru czasu szkolenia w celu uzyskania świadectwa maszynisty o 30% np. w przypadku prowadzenia pojazdów trakcyjnych zmniejszenie z 960 godzin do 620 godzin (kat. A1, A4 + B2).	doświadczenie ze szkoleń wskazuje, że wymiar godzin 960 jest za wysoki. Konieczne jest jednak podniesienie jakości samego szkolenia, a nie utrzymywanie tak dużej liczby godzin szkolenia
30.		dyrektywa UE nr 2007/59/WE	Załącznik II, pkt 1.3	Wprowadzenie w PL możliwości stosowania przez maszynistów aparatów słuchowych – brak takiej możliwości w polskim prawodawstwie

31.		Art. 22 ust. 2d pkt 1) oraz Art. 22b ust. 7a pkt 1)	zwiększenie okresu wykonywania okresowych badań lekarskich z 24 miesięcy do 36 miesięcy - dyrektywa UE nr 2007/59/WE wskazując okres 36 miesięcy.	Okres pandemii w PL i zawieszenie wykonywania badań okresowych pokazał, że wydłużenie okresu na ich wykonanie nie ma żadnego wpływu na bezpieczeństwo ruchu kolejowego.
32.	Ustawa o transporcie kolejowym (tj. Dz. U. 2024 poz. 697 z późn. zm.)	art.. 29c	Otwarcie rynku kolejowych przewozów pasażerskich	<p>Stan obecny: Aby rozpocząć wykonywanie przewozów komercyjnych konieczne jest uzyskanie decyzji o otwartym dostępie wydawanej przez Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego. Procedura jest wyjątkowo długa i skomplikowana. W efekcie na polskim rynku przewozów oferta prywatnych przewoźników jest znikoma.</p> <p>Propozycja zmiany: Proponujemy zniesienie obowiązku uzyskiwania decyzji administracyjnej o przyznaniu otwartego dostępu wydawanej przez Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego tak jest obecnie w Niemczech. Proces ten to przejaw nadmiernego biurokratyzmu. Bowiern procedura z nią związana, jak wskazują przedsiębiorcy z naszej branży, nie realizuje założonych celów, a służy niestety wyłącznie utrudnieniu dopuszczenia do polskiego rynku usług przewozowych nowych przewoźników kolejowych.</p> <p>Korzyści z deregulacji: Proponowane rozwiązanie jest uzasadnione ekonomicznie i społecznie, zarówno dla przedsiębiorców, jak i dla organów administracji. Zmniejszy obciążenie zadania urzędów administracji publicznej przez odciążanie pracowników od zadań związanych z otwartym dostępem. Przez zmniejszenie barier administracyjnych zwiększy się konkurencyjność rynku i oferta dla pasażerów.</p>
33.	Rozporządzenie w sprawie pracowników	§18 pkt. 1	Zlikwidowanie monopolu PKP S.A. (Kolejowe Zakłady Medycyny Pracy) w zakresie wykonywania badań lekarskich dla	Obecne rozwiązanie monopolistyczne powoduje wysokie koszty badań (brak konkurencji) oraz organiczny dostęp do szybkiego wykonania badań – ograniczona liczba przychodni Kolejowej

	zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych (tj. Dz. U. 2024 poz. 780)		pracowników zatrudnionych na stanowiskach kolejowych (bezpośrednio związanych z bezpieczeństwem ruchu kolejowego).	Medycyny Pracy. Można zastanowić się nad wykonywaniem badań w ogólnej Medycynie Pracy.
34.		Załącznik nr 1 pkt 7 Rewident taboru.	Skrócenie czasu trwania szkolenia o co najmniej 50% np. dla wariantu B z łącznej liczby dni 220 do 110 dni szkolenia.	Obecnie jest eksploatowany coraz nowszy tabor kolejowy, który jest wykonany z nowszych, lepszych materiałów oraz stosowane są urządzenia optyczne, laserowe wspomagające ocenę i kontrole stanu technicznego taboru kolejowego, dlatego też tak długi okres szkolenia jest nieuzasadniony.
35.		Załącznik nr 3	Ujenoliczenie okresów badań lekarskich jak dla maszynisty (wg nowej propozycji) tj. co 3 lata do 55 roku życia oraz 1 rok dla osób powyżej 55 lat.	Okres pandemii w PL i zawieszenie wykonywania badań okresowych pokazał, że wydłużenie okresu na ich wykonanie nie ma żadnego wpływu na bezpieczeństwo ruchu kolejowego.
36.	Rozporządzenie w sprawie dokumentów które powinny znajdować się w pojeździe kolejowym Dz. U. 2006 nr 9 poz. 63	§3 pkt 1 ppkt. 2) i 3) oraz powiązane §6 pkt 1 i §9 pkt 2	Rezygnacja z obowiązku stosowania wyłącznie dokumentów papierowych. Dopuszczenie możliwości stosowania dokumentów elektronicznych, dostępnych dla maszynisty na urządzeniach elektronicznych. Dopuszczenie innych wzorów i formatów dokumentów, ograniczenie wymagań do cech dokumentów i zakresu danych wymaganych dla zapewnienia bezpieczeństwa ruchu.	Od 2005 r. nastąpił bardzo duży rozwój urządzeń elektronicznych i dostęp do stałych połączeń internetowych, dlatego też, po zapewnieniu możliwości okazania dokumentu na wyświetlaczu elektronicznym, wskazana jest rezygnacja z dokumentów papierowych.

37.	Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy tj. Dz. U. 2024 poz. 1327	§15 pkt 2	Wydłużenie okresu ważności szkoleń okresowych z zakresu BHP z 1 roku do 3 lat dla stanowisk robotniczych, na których wykonywane są prace szczególnie niebezpieczne (tj. zmniejszenie częstotliwości szkoleń maszynisty i pracowników na innych stanowiskach kolejowych).	Okres pandemii w PL i zawieszenie wykonywania badań okresowych pokazał, że wydłużenie okresu na ich wykonanie nie ma żadnego wpływu na bezpieczeństwo ruchu kolejowego.
38.	ustawa z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1539 ze zm.)	art.. 18 - 25a	Wprowadzenie jednolitego zezwolenia na wykonywanie regularnego drogowego przewozu osób, obejmującego zarówno linię międzynarodową w UE, jak również polski odcinek krajowy, wydawanego przez jeden, właściwy organ	Stan obecny: Aktualnie, polski przewoźnik drogowy, chcąc w ramach linii międzynarodowej przewozić pasażerów również w relacji krajowej musi uzyskać oddzielnie dwa różne zezwolenia, czyli przykładowo dla linii Warszawa - Berlin, oprócz zezwolenia międzynarodowego, także zezwolenie na linię Warszawa - Świebodzin. Są one wydawane w dwóch zupełnie odrębnych postępowaniach, przez dwa różne organy: krajowe - co do zasady przez marszałka województwa, a międzynarodowe przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego. Przykładowo w Niemczech w takim przypadku przewoźnik aplikuje tylko raz. Co ciekawe, w przypadku chęci obsługi połączeń krajowych w dowolnym państwie Unii Europejskiej innym niż Polska (kabotaż) zgodę na takie połączenia polskie przewoźnik drogowy może uzyskać w ramach jednego postępowania prowadzonego Głównego Inspektora Transportu Drogowego. W efekcie polski przewoźnik w ramach jedno postępowania może z łatwością uzyskać prawo obsługi połączeń krajowych we Francji, za to w przypadku swojego macierzystego

				<p>ryнку jest zmuszony wnioskować o dodatkowe zezwolenie.</p> <p>Propozycja zmiany: Wydawanie przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego na wniosek przewoźnika zezwolenia jednolitego - obejmującego odcinek krajowy objęty relacją międzynarodową. Nie ma powodu, aby autobusy międzynarodowe wzorem pociągów nie mogły obsługiwać również relacji krajowej.</p> <p>Korzyści z deregulacji: Proponowane rozwiązanie jest uzasadnione ekonomicznie i społecznie, zarówno dla przedsiębiorców, jak i dla organów administracji, bowiem umożliwi składanie jednego wniosku, z jednym kompletem dokumentacji, w jednym urzędzie, prowadzącym postępowanie w danej sprawie. Zmniejszy to obciążenie urzędów administracji publicznej oraz koszty proceduralne po stronie przedsiębiorców. Przyniesie też korzyści społeczne i ekologiczne w postaci zwiększenia oferty połączeń przez uwolnienie podaży miejsc w połączeniach międzynarodowych na potrzeby komunikacji krajowej. Zwiększy również konkurencyjność polskich przewoźników w stosunku do zagranicznych, którzy prawo do obsługi polskich połączeń krajowych (kabotaż) mogą uzyskać w ramach jednego postępowania w innych państwach członkowskich UE.</p>
39.		art. 18 ust. 4, art. 20	Cyfryzacja zezwoleń	<p>Stan obecny: Zezwolenia na krajowy drogowy przewóz osób wydawane są wyłącznie w formie papierowej. Odpis z zezwolenia musi znajdować w się w każdym pojeździe wykonującym przewóz na linii. W sytuacji, gdy nie zniesiono obowiązku posiadania prawa jazdy czy dowodu rejestracyjnego, czyli dokumentów wydawanych i kontrolowanych w dużej większej skali niż zezwolenia na przewóz osób, brak jest technicznych przeciwwskazań do cyfryzacji tak</p>

				<p>specjalistycznych dokumentów publicznych.</p> <p>Propozycja zmiany: Cyfryzacja zezwoleń przez wydawanie ich wyłącznie w formie elektronicznej z możliwością dostępu do dokumentów przewoźnika oraz odpowiednich służb kontrolnych (np. Inspekcja Transportu Drogowego). Wobec postępującego zjawiska minimalizacji dokumentacji papierowej polskie organy kontrolne, zarówno poprzez powszechnie dostępne rejestry, np. Krajowy Rejestr Elektroniczny Przedsiębiorców Transportu Drogowego, jak również poprzez wewnętrznie zintegrowane systemy teleinformatyczne, posiadają już teraz możliwość pełnej weryfikacji, czy kontrolowany przewoźnik posiada odpowiednie uprawnienia do realizowanego przewozu.</p> <p>Korzyści z deregulacji: Proponowane rozwiązanie jest uzasadnione ekonomicznie, bowiem zmniejszy obciążenie urzędów administracji publicznej zmuszonych do drukowania papierowych zezwoleń oraz koszty druku odpisów ponoszone przez przedsiębiorców. W przypadku linii ze względów operacyjnych obsługiwanych kilkudziesięcioma pojazdami konieczne jest poniesienie znaczących kosztów druku odpisów. Rozwiązanie przyniesie też korzyści operacyjne przez brak obowiązku umieszczania odpowiednich papierowych dokumentów odpisów zezwoleń w pojazdach, co jest problematyczne np. przy podmianach pojazdów.</p>
40.	rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z	§ 14 ust. 2 pkt 1	Zmiany w rozkładach jazdy możliwe w dowolnym momencie roku	<p>Stan obecny: Na podstawie § 14 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 10 kwietnia 2012 r. w sprawie rozkładów jazdy (Dz.U. z 2018 r., poz. 202), aktualizacja planowego rozkładu jazdy w przewozach autobusowych może nastąpić wyłącznie w czterech rocznie,</p>

	<p>dnia 10 kwietnia 2012 r. w sprawie rozkładów jazdy (Dz.U. z 2018 r., poz. 202)</p>			<p>sztywnych terminach (1 marca, 1 października, druga niedziela grudnia lub najbliższa niedziela po zakończeniu rocznych zajęć dydaktyczno-wychowawczych w publicznych szkołach i placówkach artystycznych). Regulacja ta i wyznaczone w niej terminy, pochodzą z czasów, kiedy rynek przewozów regularnych funkcjonował w całości inny sposób, tj. obsługiwany był głównie przez PKS-y i dokonywana była koordynacja rozkładów jazdy.</p> <p>Propozycja zmiany: Przez przeszło 12 lat, rynek przewozów drogowych pasażerskich o charakterze regularnym, zmienił się diametralnie. Tym samym ww. przepis, całkowicie odbiega od obecnych realiów wykonywania przewozów o charakterze regularnym, bowiem nie uwzględnia obecnej sytuacji społecznej, charakteryzującej się wysoką mobilnością i zmiennością potrzeb komunikacyjnych pasażerów, chcących dojechać w możliwie krótkim czasie, możliwie w każde miejsce, z możliwie jak najmniejszą liczbą przesiadek. Proponujemy zatem zmianę omawianego przepisu w ten sposób, aby wprowadzić zmianę - aktualizacja rozkładu jazdy w dowolnym, wybranym przez przewoźnika terminie, każdorazowo po uzgodnieniu z właściwym organem.</p> <p>Korzyści z deregulacji: Proponowane rozwiązanie jest uzasadnione ekonomicznie i społecznie, zarówno dla przedsiębiorców, jak i dla organów administracji. Zmniejszy obciążenie urzędów administracji publicznej, w związku kumulowaniem się wniosków we wskazanych w rozporządzeniu momentach roku. Pozwoli też przewoźnikom sprawnie reagować na zmiany popytu na przewozy, co jest ważne ze względów ekonomicznych i społecznych.</p>
--	---	--	--	--

<p>41. ustawa z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz.U. z 2024 r. poz. 380), ustawa z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz.U. z 2023 r. poz. 1100), ustawa z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i</p>		<p>Ujednoczenie systemu ulg ustawowych</p>	<p>Stan obecny: Obecny system ulg na przejazdy pociągami i autobusami jest wyjątkowo skomplikowany. Obejmuje ulgi 95%, 93%, 78%, 51%, 49%, 37% i 33%, których wymiar może być różny dla osoby uprawnionej w zależności m. in. od kategorii linii, trasy dojazdu czy kategorii pociągu. Zasady dot. ulg nie są jednolite dla połączeń kolejowych, autobusowych i komunikacji miejskiej co praktycznie uniemożliwia wprowadzenie biletów łączonych.</p> <p>Propozycja zmiany: Proponujemy wprowadzenie jednolitych dla transportu pasażerskiego drogowego i kolejowego systemu ulg ustawowych, opartego na prostym systemie progowym, aby zamiast mnożenia kolejnych, szczegółowych ulg (obecnie funkcjonuje ich kilkanaście), wprowadzić dwa progi oraz szczegółowe przesłanki uprawniające podmiotowo i przedmiotowo do ich stosowania przez pasażerów.</p> <p>Korzyści z deregulacji: Proponowane rozwiązanie jest uzasadnione ekonomicznie i społecznie, zarówno dla przedsiębiorców, jak i dla organów administracji. Prosty system ulg przyniesienie korzyści przedsiębiorcom przez zmniejszenie m. in. kosztów dostosowania systemów informatycznych i fiskalnych oraz szkolenia personelu. Proponowana zmiana pozwoli organom administracji publicznej na proste rozliczanie dotacji dla przewoźników honorujących ulgi oraz zmniejszy liczbę nieprawidłowości.</p>
--	--	--	--

	okresu powojennego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2039), ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2112), ustawa z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 906)			
42.	ustawa z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym	art.. 30 - 38 w brzmieniu pierwotnym	System zgłoszeń przewozu zamiast zezwoleń krajowych	Stan obecny: W przypadku chęci oferowania regularnych połączeń drogowych konieczne jest uzyskanie zezwolenia. W toku jest wydawania organ administracji publicznej analizuje m. in. wpływ na rentowność konkurencyjnych połączeń oraz szereg kwestii formalnych, a na wydanie zezwolenia muszą zgodzić się również

	(Dz.U. z 2025 r. poz. 285)			<p>inne organy odpowiedzialne za zezwolenia przez których obszar właściwości przebiega trasa projektowanego połączenia. System zezwoleń ma na celu reglamentację działalności gospodarczej w sektorze regularnego drogowego przewozu osób, jednak nie przystaje do realiów rynkowych obecnych czasów gdy problemem jest wysoki poziom motoryzacji i wykluczenie wielu osób z dostępu do transportu publicznego.</p> <p>Propozycja zmiany: Proponujemy, aby obecnie funkcjonujący system zezwoleń przy przewozach międzywojewódzkich, zastąpiony został systemem zgłoszeń przewozu. Rozwiązanie takie zostało już wprowadzone do polskiego porządku prawnego przepisami ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym. Niestety, z nieznanymi nam przyczyn, nigdy nie zostało wprowadzone w życie, a przepisy w tym zakresie, zostały uchylone. W systemie zgłoszeń przewozu przewoźnik składałby tylko od urzędu potwierdzenie uzgodnień z zarządcami przystanków położonych na trasie projektowanej linii, a sam proces miałby charakter technicznych. Urząd mógłby odmówić wykonywania przewozów jedynie z powodów formalnych, a w razie niezafatwienia sprawy w terminie 30 dni obowiązywałaby tzw. milcząca zgoda.</p> <p>Korzyści z deregulacji: Proponowane rozwiązanie jest uzasadnione ekonomicznie i społecznie, zarówno dla przedsiębiorców, jak i dla organów administracji. Zmniejszy obciążenie zadania urzędów administracji publicznej przez dużo mniej czasochłonny proces. Przez zmniejszenie barier administracyjnych zwiększy się konkurencyjność rynku i oferta dla pasażerów.</p>
43.	ustawa z dnia 6 września	art.. 13b ustawy	Uproszczenie procesu fiskalizacji	<p>Stan obecny: Aktualnie przewoźnicy drogowi mają obowiązek montować w</p>

	<p>2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1539 ze zm.), rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie kas rejestrujących (Dz.U. z 2021 r. poz. 1625)</p>			<p>pojazdach kasy fiskalne o zastosowaniu specjalnym. Ich wybór jest ograniczony, co wpływa na cenę i jakość tych urządzeń. Podobne rozwiązania funkcjonowały w przypadku przewozów TAXI, jednak tutaj kilka lat temu dopuszczono możliwość fiskalizacji za pomocą kas wirtualnych w aplikacji na telefon.</p> <p>Propozycja zmiany: Proponujemy, aby obecnie stosowane drukarki fiskalne mogły być zastąpione intuicyjną, łatwą w obsłudze aplikacją.</p> <p>Korzyści z deregulacji: Proponowane rozwiązanie jest uzasadnione ekonomicznie, zarówno dla przedsiębiorców, jak i dla organów administracji. Zmniejsza koszty prowadzenia działalności, pozwala stosować nowoczesne narzędzia, jednocześnie ułatwia organom administracji skarbowej prowadzenie ewentualnych kontroli.</p>
44.	<p>ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2024 r. poz. 361 ze zm.)</p>	<p>art. 111 ust. 3a pkt 1</p>	<p>Zniesienie obowiązku drukowania paragonów od sprzedaży internetowej</p>	<p>Stan obecny: Aktualnie w przypadku każdego biletu sprzedanego przez internet i którego wystawiana jest faktura przewoźnik ma obowiązek drukować papierowy paragon, który pozostaje do wydania pasażerowi.</p> <p>Propozycja zmiany: Zniesienie obowiązku druku paragonu dla klienta do biletu sprzedanego przez internet i którego wystawiana jest faktura.</p> <p>Korzyści z deregulacji: Takie rozwiązanie wpisuje się w racjonalnie uzasadnione dążenie do minimalizacji dokumentacji papierowej w obrocie gospodarczym, w którym nastąpiłoby zniesienie obowiązku drukowania paragonów papierowych do każdej faktury. W sytuacji wystawiania faktur elektronicznych, obecny obowiązek generuje</p>

				gigantyczne marnotrawstwo papieru, bez jakichkolwiek korzyści dla pasażerów, organów kontroli skarbowej i samych przewoźników drogowych.
45.	U S T A W A z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 277)	Art. 9 ¹ Art. 241 ²⁷	<p>Proponujemy, aby w ramach sterowania czasem pracy w ramach ustalonego okresu rozliczeniowego przy zachowaniu przeciętnej 40-godzinnej tygodniowej normy czasu pracy uwzględniono:</p> <ul style="list-style-type: none"> • możliwość rozliczania czasu pracy w dwóch następujących po sobie okresach rozliczeniowych czasu pracy, np. 12 m-c + 12 m-c. lub 12 m-c + 6 m-c itp. • zastosowanie mechanizmu, polegającego na zapisywaniu i bilansowaniu nadpracowanych i niedopracowanych godzin pracy. 	<p>Aktualnie istniejące rozwiązania prawne w zakresie gospodarowania czasem pracy są niewystarczające w okresie zmniejszonego popytu na dobra i usługi zakładu pracy. Dla pracowników rozwiązania związane z gospodarowaniem czasem pracy byłyby mniej dolegliwe niż istniejące rozwiązania np. 9¹ Kodeksu pracy, 241²⁷ Kodeksu pracy, zwolnienia grupowe. Elastyczne gospodarowanie czasem pracy ponad 12-miesięczny okres rozliczeniowy na poziomie zakładu pracy pozwoliłoby na zabezpieczenie miejsc pracy pracowników w okresie zmniejszonego popytu na produkty i usługi bez sięgania do aktualnie istniejących rozwiązań z zakresu prawa pracy. Aktualne rozwiązania są rozwiązaniami radykalnymi z perspektywy pracownika, ponieważ dotyczą zawieszenia przede wszystkim warunków pracy, wynagradzania i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą (9¹ kodeksu pracy, 241²⁷ kodeksu pracy) lub nawet wiążą się z utratą pracy (zwolnienia grupowe). Proponowane rozwiązanie jest mniej odczuwalne dla pracownika, który zachowa i wysokość wynagrodzenia i miejsce pracy.</p> <p>Uzasadnieniem dla proponowanej zmiany jest zabezpieczenie miejsc pracy pracowników w okresie zmniejszonego popytu na produkty i usługi zakładu pracy. Z perspektywy pracodawcy umożliwia to zachowanie niezmienności personelu w okresie dużej zmienności wywołanej czynnikami niezależnymi od pracodawcy. Jeśli chodzi o korzyści – będzie to zmniejszenie niepokoju społecznych, większa stabilność przedsiębiorstw, zmniejszenie liczby zwolnień grupowych, zmniejszenie kosztów wydatków społecznych (np. zasiłek dla bezrobotnych).</p>

				<p>Zakładana regulacja nie będzie powodowała automatycznie kosztów – to pracodawca wraz z partnerem społecznym będą decydować o ewentualnym przyznaniu dodatkowych świadczeń dla pracowników w zamian za uzgodnienie elastycznego gospodarowania czasem pracy.</p> <p>Nowa regulacja umożliwiłaby na odstępnie od regulacji Działu VI kodeksu pracy (w ściśle określonym okresie i w zakresie) z wyłączeniem:</p> <ul style="list-style-type: none">• art. 132 § 1, 133, 142¹, 145, 148, 149, 151 § 1 i § 2, 151⁷, 151⁸-151¹² Kodeksu pracy. <p>Dodatkowo, nowa regulacja nie mogłaby zawierać postanowień mniej korzystnych niż dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy.</p>
--	--	--	--	---